

almindelige Hedebeplantning. Altitbeplantningen er dog, i den Udstrækning, hvori den nu finder Sted, noget Nyt, og Forholdet der noget anderledes end ved den almindelige jydsk Hedebeplantning. — Et Mindretal i Udvalget har under Nr. 19 stillet Forslag om, at Bevillingen til Fiskeri i Almindelighed skulde udgaae, og der er fra flere ærede Rigsdagsmænd fremkommet Udtalelser om den Maade, hvorpaa denne Bevilling bliver anvendt. Hvis jeg ikke aldeles har misforstaaet de holdte Foredrag, er der kommet Anskuelse tilorde, som staae i Modsetning til, hvad der er udtalt i Finantsudvalgets Betænkning af et Mindretal, idet nemlig dette Mindretal ønsker, at en større Deel af denne Sum „bør anvendes til at hjælpe fattige Fiskere til den første Anskaffelse af nye og forbedrede Redskaber, navnlig naar det maa antages at være af Betydning for Fiskeriet i en vis Egn“; medens ærede Talelere have meent, at man ikke saa meget bør understøtte de enkelte Fiskere. Disse Bevillingers Anvendelse fra vedkommende Ministeriums Side har ganske vist sin store Betydelighed, idet det er meget vanskeligt for en Minister altid at træffe det Rette eller at være heldig i saa Henseende; men den Fremgangsmaade, der hidtil har været fulgt i Ministeriet, anseer jeg dog for at være rigtig, nemlig saavidt mulig kun at bevilge Understøttelser til saadanne Selskaber eller Foreninger, hos hvilke man kan finde en Garanti for, at Beløbet vil blive fornuftigt og rigtigt anvendt, hvorimod man i Reglen ikke har givet Noget til enkelte Fiskere. Der er til Indenrigsministeriet indkommet en Mængde Andragender om Understøttelse fra enkelte Fiskere; men i Almindelighed har det ikke været Andet end Begjæring om Hjælp, som, hvis den gaves, meget let vilde have Udseende af at være Fattigunderstøttelse. Det høie Thing vil af Anmærkningerne til Finantsloven være bekendt med det Forlangende, der er fremkommet fra det tekniske Institut om Understøttelse. Ministeriet har ikke troet at kunne gaae ind paa denne Begjæring, hvorimod man har foreslaaet at forhøje Summen med 1,000 Rd. for det kommende Finantsaar. Dette Forslag har Finantsudvalget ikke villet

gaae ind paa, men foreslaaer, at Summen skal nedsettes med disse 1,000 Rd. Det har henviist til en bedre Fordeling af det Beløb, som i det Hele taget er bevilget til Understøttelse af tekniske Indretninger her i Landet, og henstillet, om der ikke kunde tages noget mere Hensyn til Kjøbstæderne og de forskellige Dele af Landet, end Tilfældet hidtil har været. Jeg skal blot gøre det høie Thing opmærksom paa, at det tekniske Institut er et overordentligt dygtigt og vel ledet Institut, hvis Virksomhed man ingenlunde kan sige indskrænker sig alene til Kjøbenhavn; det virker ogsaa for en stor Deel af Kjøbstæderne. Jeg troer, at, naar man vil splitte de Kræfter og Midler, der ere anviste det tekniske Institut, omkring i de forskellige Kjøbstæder, vil man paa langt nær naa saa gunstige Resultater, som man naaer derved, at dets Virksomhed er koncentreret her. — Der er ikke stillet noget Endringsforslag, men der findes derimod en Udtalelse i Udvalgets Betænkning med Hensyn til Opfostringshuset. Denne Finantsudvalgets Udtalelse slutter med disse Ord: „Efter hvad der saaledes er oplyst, maa Udvalget opfordre Indenrigsministeren til at træffe Foranstaltning til, at den omhandlede Stiftelse under Rigsdagens Medvirkning kan blive, hvad den efter den oprindelige Fundats skulde være, men aldrig er bleven, ialfald ikke i dette Aarhundrede, nemlig en Anstalt til Opdragelse og Undervisning af fattige Drengene fra hele Landet.“ Det er den egentlige Fundatses Ord og det senere Regulatoris Bestemmelser, som her citeres i Udvalgets Betænkning. Af de Actstykker, som ere meddeelte det ærede Udvalg, navnlig de Oplysninger, der ere fremkomne fra Kjøbenhavns Magistrat, synes det mig tydeligt at fremgaae, at man har søgt at holde sig Fundatsens Bestemmelser efterrettelig, men at Forholdets Natur leder til, at det altid bliver vanskeligt for Børn fra Landet at concurrere med Børn, som ere her i Kjøbenhavn, deels er det ikke sagt, at deres forberedende Undervisning er saa fyldestgjørende som de Kjøbenhavnske Børns, og dernæst troer jeg vel, at Tilgangen af Søgende fra Landet ganske naturligt bliver forholdsviis meget mindre end fra Kjøbenhavn,